

(Câu đối và Thơ khai bút)

*Nếu không thể gượng làm vui được nữa
Thì nỗi buồn chia nửa cũng vui vui...*

HSP

VUI XUÂN MỘT TÝ

TRỜI NHỎ NHƯ QUẢ BÍ !

Tôi viết “Mừng Xuân, mừng Đất nước”

Trời hỏi: - sao để Xuân lên trước ?

Tâu rằng: Mùa Xuân là Đất Trời

Có Trời mới có người !

Trời bảo : - biết LỄ, thế là ...được!

Gật gù, Trời lại khen:

Tiểu-tử như chú em

Hiểu như vậy là quý !

Chứ mấy cậu “đồng chí”

Đặt Đảng trên cả Trời !

Nhưng trách chi sự đời

Bất học bất tri Lý !

Đôi diện với anh “Chí” (tức Phèo)

Trời nhỏ như...

quả bí !

HSP

(Những ngày đón Tết Con Rồng)

VUI XUÂN MỘT TÝ

TRỜI NHỎ NHƯ QUẢ BÍ !

Tôi viết “Mừng Xuân, mừng Đất nước”

Trời hỏi: Sao để Xuân lên trước ?

Tâu rằng Mùa Xuân là Đất Trời

Có Trời mới có Người !

Trời bảo: Biết “LỄ”, thế là...được!

Gật gù, Trời lại khen:

Tiểu-tử như chú em

Hiểu như vậy là quý!

Chứ mấy cậu “đồng chí”

Đặt Đảng trên cả Trời

BẤT HỌC, BẤT TRI LÝ!

Đôi diện với anh “Chí” (*)

Trời nhỏ như...“quả bí”!

(Những ngày đón Tết Con Rồng)

(*)Tức Phèo!

NGÃU HỨNG MO VÀ THỚT

Anh Thớt to mồm mắng chị Mo
Rõ tuồng ruột rỗng lại vây vo !
Mo rằng trợ lý *quân sư* đây [1]
Lại giúp anh *Bòm* đợc bữa no [2].
Chẳng hơn cái thớt anh đồ tể
Chặt chặt bằm bằm phải diễn trò?
Mới hay những mặt đăm không thủng
Mo-Thớt xem ra... cũng một lò!

[1] Quân sư quạt mo

[2] Bòm đổi quạt mo lấy nắm sồi

TIẾNG ÒN VÀO THƠ

(*Xót xa thay biểu tình viên Minh Hằng*)

“*Chú Phỉnh*” kết với “*Cô Đòn*” [3]
Thì em dí cả tiếng... òn vào thơ
Chính chuyên ngõ thườ đào tơ
“*Vành mười sáu chữ*” bây giờ là đây! [4]
Thờ Tàu lại dính me Tây
Kẻ vô nhân phẩm đoạ đày Thiện lương!

[3] Trong quảng cáo và tuyên truyền, sợ nhất những lời “*phỉnh nịnh*” và “*đòn thổi*” mà dân hay “nói lái” gọi là những “chú PHỈNH” và “cô ĐÒN”

[4] “*Vành ngoài bảy chữ, vành trong tám nghe*” (Kiều). Nay thành “*vành mười sáu chữ vàng*”!

CÂU ĐỐI

Câu 1 (nói thật, làm ngay)

- ♦ Lắm việc phải **LÀM** ngay, **MÈO** sắp đi rồi, thôi bỏ thói “*Làm như MÈO mưa*”!
- ♦ Bao điều cần **NÓI** thật, **RÒNG** đang tới đó, nhưng tránh trò “*Nói tựa RÒNG leo*”! [*]

[*] *Tục ngữ*: Ăn như Ròng cuốn, nói như Ròng leo, làm như Mèo mưa

Câu 2:

- ♦ **MÈO** gút-bai hạ cánh an toàn, vét ngân- **khố** sạch tron, mua đề án, bán công trình, thói “**CHÚ PHỈNH**” vẫn *làm như MÈO mưa* !
- ♦ **RÒNG** ni-hảo khoa môi trí trá, bịp nhân- **quần** ráo hoành, núm ngọn cờ, thờ chủ nghĩa, giọng “**CÔ ĐÒN**” cứ *nói tựa RÒNG leo* ! [*]

[*] Phỉnh=phỉnh nịnh. Đòn=đòn thổi, đòn nhảm, đòn láo.

Câu 3:

- ♦ **MÈO trắng MÈO đen** đều bắt chuột, đưa thuyết ấy lên ngôi, quý kẻ Tiểu Bình mưu bá chủ !
- ♦ **RÒNG đen RÒNG trắng** lúc giao mùa , mặc con nào hút nước[*] , lương dân Đại Việt thắng thiên tai!

[*] *Ca dao*: Ròng đen lấy nước được mùa
Ròng trắng lấy nước thì...vua đi cày (mất mùa)

Câu 4 :

- ♦ **XUÂN** lại ôn tích cũ Tiên Rồng, mong một đấng “*điều dân phạt tội*” ! [*]
- ♦ **TẾT** vẫn nhớ sử xanh Âu Lạc, giận những phường “*mãi quốc cầu vinh*” !

[*] “Điều dân phạt tội”: thương xót nhân dân mà đánh kẻ có tội, diệt gian trừ bạo. (nên *Bình Ngô đại cáo* gọi quân đội bây giờ là quân “*điều phạt*”)

Câu 5 :

- ♦ **Văn Vươn** ở cuối chân tường, *phát súng nổ xuyên đau tình cốt nhục!*
- ♦ **Hà Vũ** đương đầu ngọn sóng, *tiếng kèn vang khua tỉnh giấc hôn mê!*

=====

MỜI ĐỐI (mời bà con xướng họa cho vui)

Mời đối 1:

Rồng lên giữa đất Thăng long, thấy bộ trưởng Thăng sợ long tóc gáy!

(Bộ trưởng bộ Giao thông vận tải Đinh La Thăng nổi tiếng là hay “nổ”, đưa nhiều phương án “đột phá” liều lĩnh khiến dân chúng rất hoảng, và bản thân ông cũng lo sợ về tính khả thi, làm cho “tóc gáy” của Rồng, tóc gáy của dân, cũng như tóc gáy của ông Bộ trưởng chắc nhiều phen dựng ngược). “Thăng long” = “Rồng lên”!

Mời đối 2:

Chính phủ chớ chơi trò “chú phính”!

Mời đối 3:

Biên cương, hải đảo bị “ăn” mòn, thủ phạm vẫn “ăn” như Rồng cuốn!

Mời đối 4:

Ngày Xuân nhớ bác Xuân Tùng, xin chớ mềm lòng, nên cứng cổ!

(Bác Trịnh Xuân Tùng vô tội bị tên Trung tá công an hung đồ đánh gãy cổ)